

32. neděle v mezidobí C

Pán je věrný. On vás bude sílit a chránit od zlého. (2 Sol 3,3)

První čtení

2. Makabejská 7,1-2.9-14

Přihodilo se, že zajali sedm bratrů s jejich matkou. Král je dal mrskat biči a volskými řemeny, aby je přinutil jíst zakázané vepřové maso. Jeden z nich, který se stal jejich mluvčím, řekl: "Co se nás ptáš a o čem se chceš od nás poučit? Jsme odhodláni spíše zemřít než překročit (božské) zákony otců." Druhý pak v poslední chvíli řekl: "Ničemo, bereš nám přítomný život, ale král všehomíra vzkřísí nás k věčnému životu, protože umíráme za jeho zákony." Po něm byl týrán třetí. Když ho požádali, aby vyplázl jazyk, (který mu chtěli uříznout,) nebojácně vztáhl ruce (na oheň) a neohroženě řekl: "Dostal jsem je z nebe, ale kvůli Božím zákonům se o ně nestarám a doufám, že je znovu od něho obdržím." Sám král a jeho družina žasli nad duševní silou jinocha, který se vůbec nestaral o bolesti. Když zemřel, dali se do stejného mučení a týrání čtvrtého, který krátce před smrtí řekl: "Je dobré být poslán na smrt od lidí, když můžeme doufat od Boha, že znovu budeme od něho vzkříšeni. Pro tebe však vzkříšení k životu nebude!"

Druhé čtení

2. Soluňanům 2,16–3,5

(Bratři a sestry!) Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal nepomíjející útěchu a radostnou naději – on sám ať potěší vaše srdce a utvrdí v každém dobrém činu i slovu. A tak, bratři a sestry, modlete se za nás, aby se slovo Páně dále šířilo a bylo přijímáno s úctou, jak je tomu i u vás, a abychom byli osvobozeni od lidí zvrácených a zlých, neboť věřit není dáno všem. Ale Pán je věrný: on vás bude sílit a chránit od zlého. Spoléháme na vás, že s (pomocí) Páně děláte a budete dělat, co vám nařizujeme. A Pán ať řídí vaše srdce k Boží lásce a k tomu, abyste byli trpěliví tak, jako byl Kristus.

K Ježíšovi přistoupilo několik saduceů, kteří tvrdí, že není vzkříšení, a otázali se ho. Ježíš jim řekl: "Lidé tohoto světa se žení a vdávají. Ale ti, kdo budou uznáni za hodné dosáhnout onoho světa a vzkříšení z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat. Už přece nemohou zemřít, jsou totiž rovni andělům a jsou syny Božími, neboť mají účast na vzkříšení. A že mrtví budou vzkříšeni, to naznačil i Mojžíš ve (vyprávění o hořícím) keři, když nazývá Pána 'Bohem Abrahámovým, Bohem Izákovým a Bohem Jakubovým'. On přece není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí pro něho."

K zamyšlení

Právě v této době na konci roku, kdy si připomínáme všechny, kteří opustili tento svět, se zabýváme především otázkou smrti a života (nebo také možného ne-života). Čtení dnešní neděle se zabývá těmito existencionálními otázkami a strachem v našem životě. Co nás vlastně čeká, když opustíme zemskou pouť? Spekulací na toto téma existuje nespočet. Také v době Ježíšova působení se touto otázkou zabývalo mnoho učenců, jak můžeme vidět na příkladu dnešního evangelia. Na jedné straně stojí všechny vynalézavosti Saduceů, kteří jakožto konzervativní strana uznávají pouze pět knih Mojžíšových, a proto nevěří ve vzkříšení, jelikož není v těchto knihách jasně definováno. Snaží se Ježíše zahnat do kouta, ale jejich příklad otevírá základní otázku lidstva: co vlastně přesně znamená vzkříšení?

S jistotou to neznámá návrat člověka zpět na tuto zem a prodloužení a znovuoobnovení jeho pozemského života. Věříme však na proměnu do nového života mimo všech našich zkušeností, mimo čas a prostor nepředstavitelné Boží dimenze. Věříme, že vstaneme "s tělem", to znamená jako bytosti s tělem, duší a duchem, se vším co vytváří nás a naši osobnost. Věříme v tělesnost, i když s jinými zákony než známe z tohoto světa. V tomto Božím světě však již není nutné plození k zachování života, neboť jsme spojeni nezničitelným životem ve své plnosti. Žít u Boha a žít s Bohem!

Stejně jako Saduceové se Ježíš odvolává na Mojžíšovy texty. Na rozdíl od nich je schopen číst mezi řádky: připomíná, že Bůh se označil Bohem živých, proto se musí všichni označovat za živoucí, také ti, kteří zemřeli. Neboť ten, který se představil svému lidu "Jsem, který jsem", není Bohem mrtvých. Velikonoční tajemství a centrum naší víry znovu jasně potvrzují, že se nemáme obávat smrti, neboť Ježíšovo zmrtvýchvstání je zcela rozhodující Boží spásou. Fundamentem našeho křesťanského života by se nemělo stát nic jiného než společenství v životě i ve smrti s Kristem.

Tato naše víra bude denně konfrontována s četnými zkušenostmi, které nás chtějí přesvědčit, že ve skutečnosti je smrt silnější než život. V tomto čas, který je na severní polokouli tak temný a pochmurný, který nás zasahuje do duše i zvenčí, jsme pozváni, abychom vědomě věřili v život, abychom si nejméně jednou denně před očima podrželi fakt, že ne smrt, ale život má podíl na věčnosti. Naše víra nás nemůže ochránit před smrtí těla, ale posílí naši důvěru, že Bůh, ve kterého věříme, je Bohem živých. A pouze ten, kdo se nebojí smrti se může odvažovat žít – v celé své plnosti!

32. neděle v mezidobí C

Pán je věrný. On vás bude sílit a chránit od zlého. (2 Sol 3,3)

První čtení

2. Makabejská 7,1-2.9-14

Přihodilo se, že zajali sedm bratrů s jejich matkou. Král je dal mrskat biči a volskými řemeny, aby je přinutil jíst zakázané vepřové maso. Jeden z nich, který se stal jejich mluvčím, řekl: "Co se nás ptáš a o čem se chceš od nás poučit? Jsme odhodláni spíše zemřít než překročit (božské) zákony otců." Druhý pak v poslední chvíli řekl: "Ničemo, bereš nám přítomný život, ale král všehomíra vzkřísí nás k věčnému životu, protože umíráme za jeho zákony." Po něm byl týrán třetí. Když ho požádali, aby vyplázl jazyk, (který mu chtěli uříznout,) nebojácně vztáhl ruce (na oheň) a neohroženě řekl: "Dostal jsem je z nebe, ale kvůli Božím zákonům se o ně nestarám a doufám, že je znovu od něho obdržím." Sám král a jeho družina žasli nad duševní silou jinocha, který se vůbec nestaral o bolesti. Když zemřel, dali se do stejného mučení a týrání čtvrtého, který krátce před smrtí řekl: "Je dobré být poslán na smrt od lidí, když můžeme doufat od Boha, že znovu budeme od něho vzkříšeni. Pro tebe však vzkříšení k životu nebude!"

Druhé čtení

2. Soluňanům 2,16–3,5

(Bratři a sestry!) Náš Pán Ježíš Kristus i Bůh, náš Otec, který nás miloval a ve své dobrotě nám dal nepomíjející útěchu a radostnou naději – on sám ať potěší vaše srdce a utvrdí v každém dobrém činu i slovu. A tak, bratři a sestry, modlete se za nás, aby se slovo Páně dále šířilo a bylo přijímáno s úctou, jak je tomu i u vás, a abychom byli osvobozeni od lidí zvrácených a zlých, neboť věřit není dáno všem. Ale Pán je věrný: on vás bude sílit a chránit od zlého. Spoléháme na vás, že s (pomocí) Páně děláte a budete dělat, co vám nařizujeme. A Pán ať řídí vaše srdce k Boží lásce a k tomu, abyste byli trpěliví tak, jako byl Kristus.

Evangelium

Lukáš 20,27-38

K Ježíšovi přistoupilo několik saduceů, kteří tvrdí, že není vzkříšení, a otázali se ho: "Mistře, Mojžíš pro nás ustanovil: 'Zemře-li někomu bratr, který měl

manželku, ale byl bezdětný, ať si tu manželku vezme jeho bratr a zplodí svému bratru potomka.' Bylo tedy sedm bratrů. První se oženil a zemřel bezdětný. Ženu si vzal druhý a třetí a stejně tak (všech) sedm, nezanechali však děti a zemřeli. Nakonec zemřela i ta žena. Kterému z nich bude tedy ta žena náležet při vzkříšení? Vždyť ji mělo za manželku všech sedm!" Ježíš jim řekl: "Lidé tohoto světa se žení a vdávají. Ale ti, kdo budou uznáni za hodné dosáhnout onoho světa a vzkříšení z mrtvých, nebudou se ženit ani vdávat. Už přece nemohou zemřít, jsou totiž rovni andělům a jsou syny Božími, neboť mají účast na vzkříšení. A že mrtví budou vzkříšeni, to naznačil i Mojžíš ve (vyprávění o hořícím) keři, když nazývá Pána 'Bohem Abrahámovým, Bohem Izákovým a Bohem Jakubovým'. On přece není Bohem mrtvých, ale živých, neboť všichni žijí pro něho."

K zamyšlení

Právě v této době na konci roku, kdy si připomínáme všechny, kteří opustili tento svět, se zabýváme především otázkou smrti a života (nebo také možného ne-života). Čtení dnešní neděle se zabývá těmito existencionálními otázkami a strachem v našem životě. Co nás vlastně čeká, když opustíme zemskou pouť? Spekulací na toto téma existuje nespočet. Také v době Ježíšova působení se touto otázkou zabývalo mnoho učenců, jak můžeme vidět na příkladu dnešního evangelia. Na jedné straně stojí všechny vynalézavosti Saduceů, kteří jakožto konzervativní strana uznávají pouze pět knih Mojžíšových, a proto nevěří ve vzkříšení, jelikož není v těchto knihách jasně definováno. Snaží se Ježíše zahnat do kouta, ale jejich příklad otevírá základní otázku lidstva: co vlastně přesně znamená vzkříšení?

S jistotou to neznamená návrat člověka zpět na tuto zem a prodloužení a znovuobnovení jeho pozemského života. Věříme však na proměnu do nového života mimo všech našich zkušeností, mimo čas a prostor nepředstavitelné Boží dimenze. Věříme, že vstaneme "s tělem", to znamená jako bytosti s tělem, duší a duchem, se vším co vytváří nás a naši osobnost. Věříme v tělesnost, i když s jinými zákony než známe z tohoto světa. V tomto Božím světě však již není nutné plození k zachování života, neboť jsme spojeni nezničitelným životem ve své plnosti. Žít u Boha a žít s Bohem!

Stejně jako Saduceové se Ježíš odvolává na Mojžíšovy texty. Na rozdíl od nich je schopen číst mezi řádky: připomíná, že Bůh se označil Bohem živých, proto se musí všichni označovat za živoucí, také ti, kteří zemřeli. Neboť ten, který se představil svému lidu "Jsem, který jsem", není Bohem mrtvých. Velikonoční tajemství a centrum naší víry znovu jasně potvrzují, že se nemáme obávat smrti, neboť Ježíšovo zmrtvýchvstání je zcela rozhodující Boží spásou. Fundamentem našeho křesťanského života by se nemělo stát nic jiného než společenství v životě i ve smrti s Kristem.

Tato naše víra bude denně konfrontována s četnými zkušenostmi, které nás chtějí přesvědčit, že ve skutečnosti je smrt silnější než život. V tomto čas, který je na severní polokouli tak temný a pochmurný, který nás zasahuje do duše i zvenčí, jsme pozváni, abychom vědomě věřili v život, abychom si nejméně jednou denně před očima podrželi fakt, že ne smrt, ale život má podíl na věčnosti. Naše víra nás nemůže ochránit před smrtí těla, ale posílí naši důvěru, že Bůh, ve kterého věříme, je Bohem živých. A pouze ten, kdo se nebojí smrti se může odvažovat žít – v celé své plnosti!